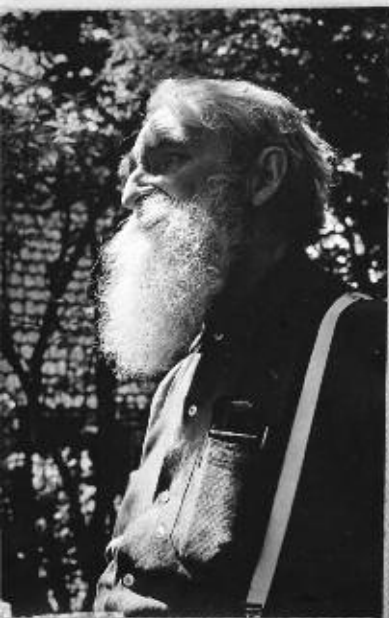

Willem Jansen

BULLETIN

Schilderen met lens en licht
Hij kwam, zag en fotografeerde
Het Oosterkattegat
Schenking

Wim Krijt

Schilderen met lens en licht

De aanleiding was een schitterende foto van Willem Jansen; ontspannen zittend op een stoel bij de waterput achter zijn huis aan de JJ Allanstraat in Westzaan. Een schilderachtige afbeelding met daarin een spel van licht en donker. Wim Krijt (1914-2000) legde dit tafereel vast met

Willem Jansen voor de waterput

zijn Rolleicord camera. Dit bracht de stichting op het spoor van deze bijzondere Zaanse fotograaf. Het nodige archiefonderzoek vond plaats en vrij snel kwam zijn grote belangstelling naar voren voor de Zaanse kunstenaars en hun werk. De samenhang tussen dit werk en het artistieke fotowerk van Krijt was overduidelijk. Het resultaat hiervan is deze prachtige tentoonstelling met een treffende titel: 'Schilderen met lens en licht', waarbij het fotowerk van freelance fotograaf Krijt is te bewonderen. Krijt verwierf met zijn werk grote populariteit door onder meer zijn persoonlijke benadering van de Zaanse kunstenaars waarmee hij een vriendschappelijke

Wim Krijt op de Zaanse Schans, juli 1983

band opbouwde. Elders in dit Bulletin geeft Arjen van Ginkel een treffende beschrijving van Krijt. Publicaties over Zaanse kunst boeiden Krijt enorm; er kon dan ook geen tentoonstelling zijn of hij gaf met zijn fotocamera daar acte de presence. Zijn fotoportretten van een aantal Zaanse kunstenaars (zoals onder meer de Jansens, Jan de Boer, Klaas Bood, Bofkonty, Gerrit Woudt, Gerrit de Jong, Freek Engel en Arie van Mever) vormen de rode draad van deze

tentoonstelling waarbij ook werken van deze kunstenaars worden aangeboden.

Het is vooral de overeenkomst in het gebruik van het "licht", dat zowel bij bijvoorbeeld Willem en Chris Jansen als bij Wim Krijt het beeld een extra dimensie geeft die het oog weet vast te houden. De tentoonstelling is zo samengesteld dat de bezoeker dit zelf kan ervaren. Schilderen met "lens en licht" in optima forma.

Wat verdween: de spoorbuurt in Zaandam

Krijt liet een omvangrijk oeuvre fotowerk na wat een prachtig beeld geeft van het dagelijkse leven in de veranderende Zaanstreek in de tweede helft van de twintigste eeuw. Een aantal van deze foto's met Zaanse stads- en dorpsbeelden uit die periode is ook op deze tentoonstelling te zien.

Krijt overleed op 18 januari 2000 en vrij snel kwam het idee naar voren om een boekwerk over zijn leven en werk uit te geven. Eind 2000 werd Krijt in het Molenmuseum in Koog aan de Zaan herdacht met de expositie 'Wim Krijt, fotograaf', en verscheen ook het boek waarin meer dan honderd van zijn vaak nostalgische, maar ook wel geestige en sfeervolle foto's het verhaal vertellen.

Foto's gemaakt met aandacht voor compositie en het spel tussen licht en donker. Dit boek is nog in beperkte oplage beschikbaar en te koop tijdens deze tentoonstelling.

De tentoonstelling is geopend van 27 februari – 2 april 2016 bij Galerie Staphorsius in Westzaan.

Dinsdag tm zaterdag: 9.00-17.00 uur.
U bent van harte uitgenodigd voor de feestelijke opening zaterdag 27 februari om 15.00 uur!

Wim Krijt (1914-2000)

Hij kwam, zag en fotografeerde

Door Arjen van Ginkel

Dagelijks pakte Wim Krijt zijn rijwiel en doorkruiste de Zaanstreek op zoek naar het juiste licht en het juiste moment. Speurend naar het toeval dat je overal kon treffen. Twee zwemmers die vanaf een platbodem net de Zaan in duiken of de kunstenaar Gerrit Woudt die zijn fiets een kippenbruggetje opduwt. Wim Krijt werkte als freelance fotograaf voor dagblad De Typhoon en was beheerder van het cultureel centrum en expositieruimte Het Weefhuis te Zaandijk. Hij voelde verwantschap met de kunstenaars. De één boetseerde met

klei, de ander doopte zijn penseel in verf en hij schilderde met licht.

Een paar jaar geleden ontving de Willem Jansen Stichting een foto waarvan iedereen onmiddellijk de schoonheid zag. De oudere Willem zit ontspannen op zijn achtererf in het zonnetje terwijl op de achtergrond zijn kleindochter Annelies in de deuropening zit te lezen. Een vredig tafereel en perfect getroffen. Een allemachtig mooie foto van de hand van Wim Krijt. De man van wie lange tijd een stapeltje boekjes bij de plaatselijke

boekhandel lag. Dat was de weerslag van een initiatief dat na zijn dood in 2000 door vrienden werd genomen. Zijn krant was toen allang op gegaan in Dagblad Zaanstreek en zijn oeuvre werd ondergebracht in het Gemeentearchief Zaanstad. De man op de fiets in zijn onafscheidelijke houtje-touwtjejas en met een fotocamera om de nek werd een herinnering van vooral oudere Zaankanters.

Wim Krijt was de tweede zoon en het vierde kind van Jan Krijt en Klasina de Wolde. Na hem zouden er nog zeven broers en zusters volgen. Het zal passen en meten zijn geweest tijdens de maaltijd aan de ovale ebbenhouten tafel, waarbij de twee oudste zonen naast hun vader zaten. Tijdens de crisisjaren waren ze verhuisd. Van een houten huis aan de Botenmakersstraat nr. 51 naar een stenen pand van twee verdiepingen op

Houthaven, Zaandam

nr. 9 van diezelfde Zaanse straat. Vader Krijt had een blijkbaar goedlopend loodgieters- en zinkwerkersbedrijf met twee knechten en twee zonen die hem terzijde stonden. Zoon Wim ging op veertienjarige leeftijd in de leer bij elektriciteitsbedrijf De Rooy en al vrij snel begon hij als elektricien voor zichzelf. Daarbij had hij het geluk dat veel klanten van zijn vader ook zijn klanten werden. Hij voetbalde net als zijn broers bij de Zaanlandsche Football Club (ZFC, opgericht in 1904). De wereld van de elektriciens veranderde na de oorlog doordat hij een fototoestel cadeau kreeg. Hij begon de wereld door een lens te bekijken. De Typhoon

Gerrit Schoone werkend aan het portret van Wim Krijt, 1980.

publiceerde zijn foto's en vanaf 1955 werd hij freelance fotograaf bij de krant en deed hij alleen op parttime basis iets met elektriciteit. Hij was een autodidact met talent. Het was een manier van kijken, een gevoel voor timing. 'Als hij foto's nam dan pakte hij het moment', vertelt Ineke Eisink zijn voormalige partner. 'Hij kwam niet nadrukkelijk om een foto te maken, hij was er gewoon. Wim werkte zonder flits, dat vonden mensen prettig. Als hij in het Concertgebouw kwam dan zagen ze hem daar graag. Hij was niet luidruchtig, hij ging gewoon zijn gang.' Voor een interview met de nieuwe directeur van de Gemeenschappelijke

Openbare Bibliotheek Zaanstreek maakte Wim Krijt foto's. Op die beelden stond Ineke Eisink en bij die ontmoeting werd de kiem gelegd voor een levenslange relatie. 'Ik kon in 1971 een vierkamerflat krijgen in de pas gebouwde Pharus flat te Zaandam. Wim verbleef in

die tijd in een onbewoonbaar verklaarde woning aan de Hoopsteeg (uitmondend in de Botenmakersstraat). Toen hij bij mij introk vroeg ik of we niet een kamer moesten inrichten voor het ontwikkelen van zijn foto's. Nee dat hoefde niet, dat deed hij gewoon in de douche. Dat was een heel gedoe met bakjes ontwikkelaar, maar dat bleef hij zo doen. En wat er uit de douche kwam was goed.'

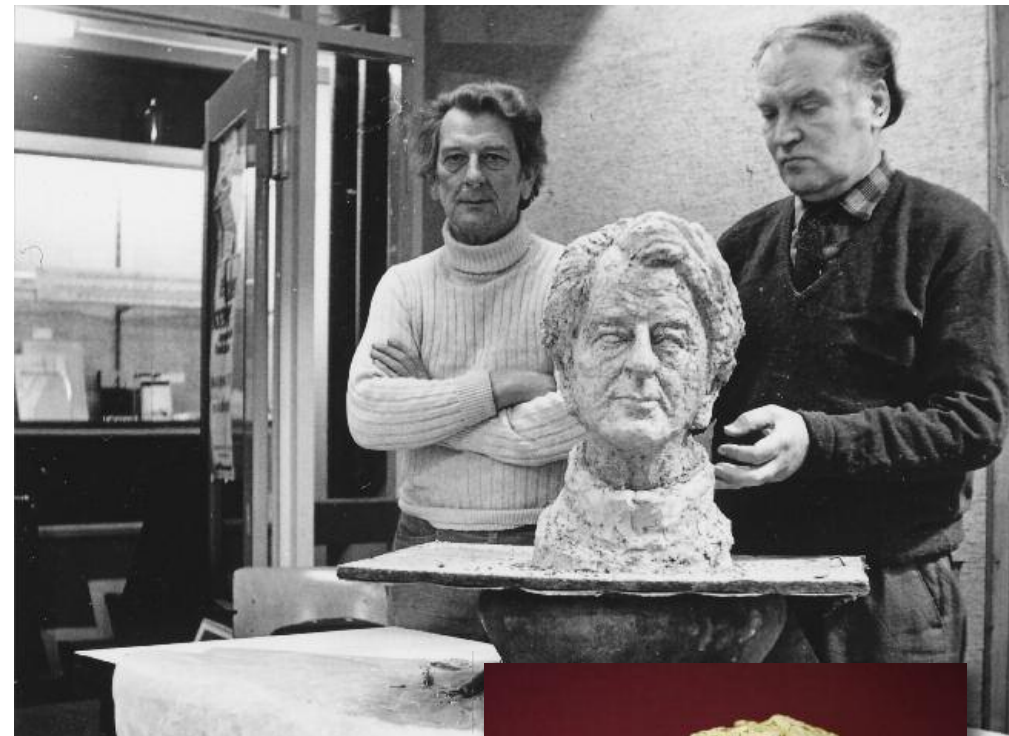

'Wim was geen wereldreiziger, maar hij bleef geen dag binnen. Soms deed hij drie keer per dag boodschappen, dan was hij buiten. Hij zwierf door de streek, door zijn streek. Hij was geboren en getogen in de Zaanstreek en legde met liefde vast wat hij daar waarnam. 'Een troubadour met camera', is hij wel genoemd.' Het was niet een man die de sensatie zocht. Kinderen die spelen, een bouwvakker aan het werk, de lichtval op de boeg van

een schip. 'Vaak was één opname voldoende. En altijd in zwart wit. Daarin zag je de meeste schakeringen. Hij drukte ze zelf af of liet dat doen bij Herman Hackmann in Westzaan. Die had dezelfde visie als Wim.'

Zijn taak als beheerder van Het Weefhuis bracht hem in contact met kunstenaars die in de Zaanstreek werkten. Het was een gelukkige tijd. Hij had veel met hen op. Hij voelde een zekere verwantschap in mentaliteit, in sfeer, het scheppen van iets van waarde. Hij heeft veel kunstenaars gefotografeerd, maar vooral als ze ergens mee bezig waren, niet geposeerd. Toen hij 65 werd kreeg hij tijdens een fototentoonstelling in de Zienagoog (de toenmalige Kunstuitleen) een prachtig Liber Amicorum (vriendenboek) van zijn kunstbroeders.'

'Wim heeft nooit een auto gehad. Ik reed hem en deed de administratie. Hij was niet zo commercieel ingesteld. Veel foto's stelde hij beschikbaar onder andere voor de Zaanse Encyclopedie, daar zag hij nooit een cent voor. Toen ik in Almere ging werken zijn we in 1983 verhuisd. Dat was wel wat voor een rechtgeaarde Zaankanter, maar een keer in de week ging hij een dag naar de Zaanstreek. Daar had hij zo zijn adresjes om langs te gaan', aldus Eisink.

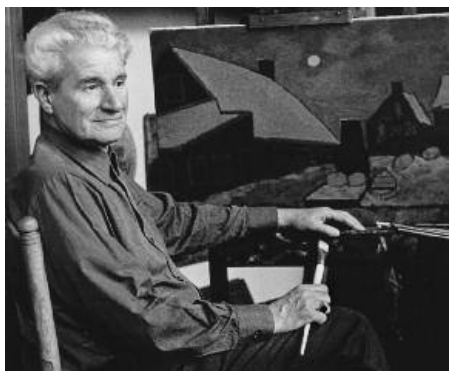
Het borstbeeld dat Z.Budinsky maakte van Wim Krijt.

Jarenlang heeft Wim Krijt zijn geboortestreek en tijdgenoten vastgelegd. Die erfenis ligt opgeborgen in het Gemeentearchief. Verstilde, poëtische beelden, niet zelden met vleugje humor. Sinterklaas die uit de boot zijn voet zet op een kistje met daarop het woord touwtjespringen. Of twee moeders die elkaar met hun kinderwagens ontmoeten in het park en samen de inhoud bekijken. Een kunstenaar betrapte hij met een hengel aan de waterkant. Wim Krijt was altijd op zoek naar dat ene moment dat hem opviel.

Zaanse Kunstenaars

Een aantal tijdgenoten van Willem en Chris Jansen is door Wim Krijt gefotografeerd. De hierna volgende Zaanse kunstenaars zijn vertegenwoordigd op deze verkoopexpositie met hun werk en de betreffende foto die Wim Krijt van hun heeft genomen.

Jan de Boer (1902 - 1989)

Jan de Boer werd in Den Helder geboren. Hij werkte ondermeer in Weesp, Alkmaar, Amsterdam, Den IJp en vooral in Zaandam. De Boer kreeg les van Willem Jansen. Met zijn typische en stemmige werken wordt hij wel gezien als een expressionistische tonalist of een neoromantische stemmingsschilder. Hij was ondermeer lid van kunstenaarsvereniging De Onafhankelijken.

Cornelis (Cees) Bolding

(Wormerveer, 1897 - Den Haag, 1979)

Bolding was een zeer veelzijdig en begaafd kunstenaar en won vele prijzen. Hij verkreeg drie keer de Koninklijke

Subsidie, won de Johan Cohen Gosschalkprijs (1919), de zilveren medaille in de Prix de Rome en won meerdere keren de Willink van Collenprijs. Hij woonde en werkte ondermeer in Wormerveer, Urk, Amsterdam, Scheveningen en Den Haag. Hij was leerling van de Rijksschool voor Kunstnijverheid en van 1915 tot 1921 van de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten in Amsterdam. Hij schilderde, tekende, aquarelleerde, etste en lithografeerde (ook houtsneden). Zijn laatste levensjaren woonde hij in Scheveningen. Het vissersleven heeft hem zeer geïnspireerd. Vanuit Amsterdam, waar hij tot 1936 woonde, trok hij rond 1923 vaak naar Volendam om daar te werken.

In de jaren 1937 tot 1963 was hij leraar aan de Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag, waarvan vele jaren ook als adjunct-directeur.

Bolding was onder meer lid van kunstenaarsverenigingen Arti et Amicitiae en St. Lucas in Amsterdam en Pulchri Studio in Den Haag. Zijn werk is aangekocht door meerdere musea, zoals het Gemeentemuseum Arnhem, Gemeentemuseum Den Haag en het Singer Museum Laren.

Bolding's leven en werk wordt onder meer beschreven in het boek "Kunst zonder rugwind, Zaanse schilderkunst 1600 – 1950" (blz. 80 ev.), in 1999 uitgegeven door Stichting Uitgeverij Noord-Holland.

Klaas Bood (Oudkarspel, 1922)

Klaas Bood is een schilder en etsen, en maakt vooral landschappen en stillevens en werkt sinds de jaren vijftig in Westzaan. Kreeg in de jaren zestig les van Gerrit Woudt en Peter Teeling; maar

is verder autodidact. Bood wees op zijn beurt ook weer een aantal leerlingen de weg in de schilderkunst. Zijn werk werd altijd bijzonder gewaardeerd. Zo merkte Bood op tijdens een interview in 2003: "meestal kom in na een dag buiten schilderen met lege handen thuis". Ter gelegenheid van zijn 85 ste verjaardag werd in 2007 een grote overzichtsexpositie georganiseerd.

Adriaan Bosboom (Westzaan, 1940)

Bosboom volgde de Rijksnormaalschool te Amsterdam, en werkte als schilder, aquarellist en tekenaar van landschappen en portretten. Na een korte loopbaan als talentvol kunstenaar koos Bosboom voor maatschappelijke bezigheden voor de humanistische beweging. Hij stelde een boek samen over de door hem bewonderde Wormerveerse schilder Jaap Kaal.

Ook is hij een ervaren zeezeiler; een boeiend verslag hierover schreef hij in het boekje "Buitengaats en binnendoor".

**Frederik (Freek) Engel
(Koog aan de Zaan, 1872 - Zutphen,
1958)**

Engel was leerling aan de
Stadstekenschool in Zaandam en
vervolgde zijn opleiding op de
Quelliniusschool en de Rijksschool voor
Kunstnijverheid te Amsterdam.

Na het afronden van zijn opleiding was Engel eerst enige jaren actief als fotograaf. Onder meer geïnspireerd door Haagse School schilder Willem Maris legde hij zich vanaf 1905 volledig toe op de schilderkunst. Verkreëg van 1908 – 1910 de Koninklijke Subsidie. Vooral het Hollandse landschap met dieren, en dan vooral koeien, zou zijn favoriete onderwerp worden. Hiermee groeide Engel uit tot een van de grootste “koeienschilders” van Nederland. Engel was lid van kunstenaarsvereniging

Arti et Amicitiae in Amsterdam.

Engel's leven en werk wordt onder meer beschreven in het boek “Kunst zonder rugwind, Zaanse schilderkunst 1600 – 1950” (blz. 88 ev.), in 1999 uitgegeven door Stichting Uitgeverij Noord-Holland. In 2009 verscheen zijn biografie “Een wereld van weiden en water”, gerealiseerd door de Stichting Kunst zonder Rugwind.

**Gerrit Jan de Geus (Oudkarspel,
1908 - 1975)**

Al op jongere leeftijd wist De Geus dat hij kunstenaar wilde worden. Na een kort verblijf in Amsterdam vestigt hij zich in Krommenie. Hij zal vervolgens altijd in

de Zaanstreek blijven wonen en werken. Belangrijk voor zijn ontwikkeling zijn de lessen van Cees Bolding en Harry Kuijten en de contacten met zijn Zaanse tijdsgenoten. De Geus onderscheidt zich in deze groep met zijn voorliefde voor portretten, en dit in een sterk kleurgebruik in een meer expressionistische stijl. In zijn atelier aan de Crommenie in Krommeniedijk vond hij vele jaren de plek van rust en inspiratie. In 2008 verscheen zijn monografie waarin het kunstenaarsleven van Gerrit Jan de Geus en zijn vrouw wordt beschreven. De titel van dit boek is niet zonder reden "Atelier aan de plas".

**Jacob Honig (Zaandijk, 1893 -
Bredevoort, 1991)**

Jacob Honig werkte onder de naam Bofkonty als schilder, tekenaar en aquarellist. Hij kreeg les van onder meer Freek Engel; verder was hij autodidact. Honig was een bijzondere man die alleen schilderde voor eigen plezier en gebruikte daarvoor niet de gebruikelijke schildersmaterialen zoals doek en paneel maar resten papier, (afval)materialen zoals stukjes karton van (sigaren)dozen, verpakkingsmaterialen of stukjes hout die hij naar verluidt uit de Zaan opviste. Hij had een voorkeur voor (fantasie)landschapjes - vaak met waterpartijen en molens - die hij in losse

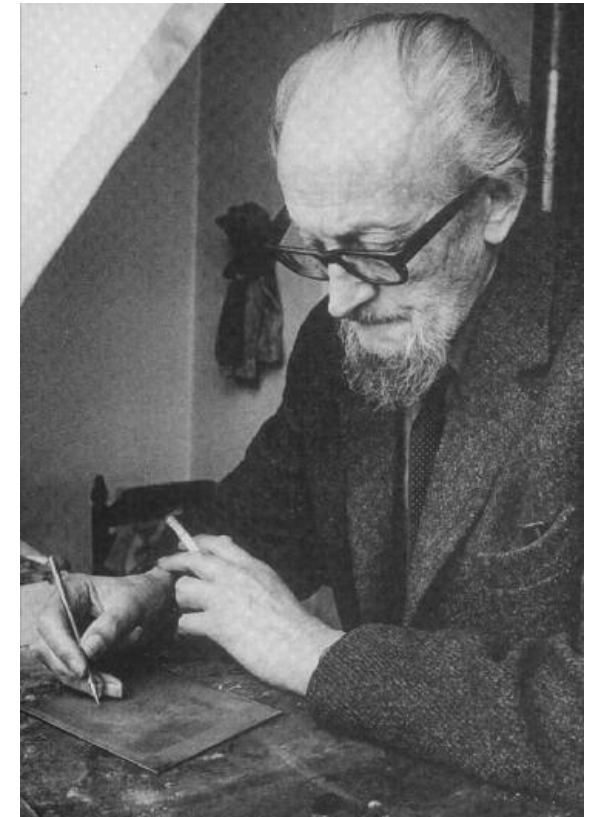
penseelstreken in zeer klein formaat opzette. Naast zijn schilderswerkzaamheden was hij lange tijd werkzaam als boekhouder. Na de Tweede Wereldoorlog werd hij lid van de Zaanse Schilderskring. Hij bleef ongehuwd en woonde lange tijd samen met zijn zuster in het koopmanshuis d'Mol in Zaanwijk. Dit monumentale pand werd in 1970 verplaatst naar de Zaanse Schans. Jacob Honig was tot op hoge leeftijd actief als kunstenaar, totdat problemen met zijn zicht dit hem verder belette.

Gerrit de Jong (1905, Amsterdam – 1978, Zaandam)

De Jong heeft vrijwel zijn gehele leven in de Zaanstreek gewoond en gewerkt. Als fabrieksarbeider bij Cacaofabriek Pette in Wormerveer verloor hij door een bedrijfsongeval een oog. In de jaren 30 ontwikkelde de autodidact De Jong zich tot een begaafd schilder en werd hij zelfstandig kunstenaar. Nog meer echter was hij een zeer begenadigd graficus. Hij was lid van St Lucas en Amicitiae in Amsterdam, en gaf les aan ondermeer Van Rossum, Poelmeijer, Zijl, Kaal,

Ouwejan, Room en Teeling. Lang had De Jong een werkplek onder het atelier van Jaap Kaal aan de Zaanweg te Wormerveer. Tot aan zijn dood in 1978 bleef hij een bijna magische stijl van realisme trouw. Hij wordt gezien als een buitengewoon begaafd kunstenaar.

Jac. J (Ko) Koeman

Jac. J (Ko) Koeman (Edam, 1889 - Bergen (NH), 1978)

Al vroeg wist Koeman dat hij kunstenaar wilde worden en hij werd in 1905 toegelaten tot de Kunstnijverheidsschool in Amsterdam. Als jong kunstenaar was hij al succesvol met zijn etswerk. In 1934 verhuisde Koeman naar Bergen (NH) waar hij ook overleed. Hij is verder bekend geworden met de illustraties voor de Verkade albums.

Frans Room (1939, Wormer)

Frans Room kreeg op jonge leeftijd les van graficus Gerrit de Jong. Room is een veelzijdig kunstenaar, die ook actief is als auteur en uitgever. Met een mobiel atelier reisde hij door Europa, en was hij jarenlang met zijn Wonderland Lichtshow te zien op festivals en tournees. Uiteindelijk keerde hij terug naar de Zaanstreek. Zie ook www.fransroom.nl

verscheen net voor Kerstmis in 1944. Ties Schaap nam deel aan verschillende exposities in de Zaanstreek en daarbuiten.

Jan Baptiste de Winter (Zaandam, 1929 - Hilversum, 1985)

Jan Baptiste was schilder, beeldhouwer en tekenaar die in zijn werk vaak zocht naar een sythese tussen een abstracte en figuratieve expressionistische stijl. Hij volgde zijn opleiding aan het Rijksinstituut opleiding Tekenleraren, Rijksacademie van Beeldende Kunsten, Amsterdam en kreeg les van Jeroen Voskuil (1914-1959) en Heinrich Campendonk (1889-1957). Ook kreeg hij les van de Zaanse schilder Cor Dik (1906-1975). Hij signeerde doorgaans met 'Jan Baptiste'.

Tineke (Ties) Schaap-Stuurman (Koog aan de Zaan, 1918 - Zaandam, 2001)

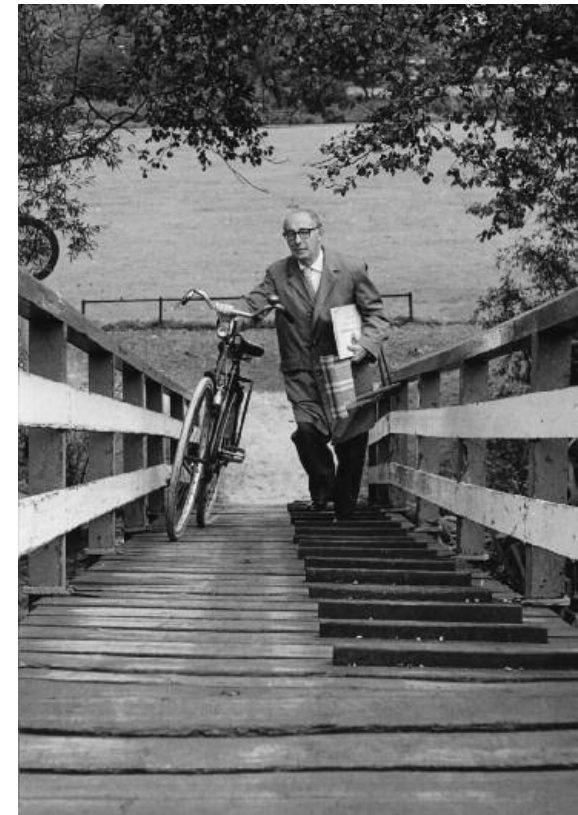
Ties Schaap was vooral aquarelliste, maar ook schilderde en tekende ze en maakte litho's. Zij volgde haar opleiding MO tekenleraar aan de Normalschool voor Tekenleraren in Amsterdam. Ze kreeg verder les van Gerrit Woudt. In haar naturalistische werk legde ze onder meer het Zaanse landschap vast; ook maakte ze (bloem)stillevens en portretten. Ties Schaap werkte mee aan "Zaans Groen" (ze bedacht de naam van dit tijdschrift, hierbij geïnspireerd zowel omdat de meeste deelnemers debutanten waren als door de traditionele Zaanse kleur), een ondergronds literair tijdschrift wat verscheen in de laatste periode van de Tweede Wereldoorlog. De eerste uitgave

Gerrit Nicolaas (Gerrit) Woudt (Zaandijk, 1911 - Koog aan de Zaan, 1983)

Woudt was een volbloed Zaanwerker, die een heel divers oeuvre heeft nagelaten. Hij tekende, schilderde en etste, hij aquarelleerde en werkte in pastel. In de manier van schilderen is hij consequent gebleven en zijn werk evolueert in de loop van de tijd weinig. Het grote gebaar in de kunst, de spontane penseelvoering blijven hem vreemd en hij heeft zich niet bepaald onder de modernen geschaard. Verschillende keren kreeg hij de Koninklijke Subsidie. Maakte verschillende reizen door België, Frankrijk, Italië en verbleef langere tijd in Engeland.

Er verschenen verschillende publicaties over hem zoals "Gerrit N Woudt, 1911-1983", ter gelegenheid van zijn vijftienvestigste geboortjaar (1986) en "Mensen begrijp ik het beste", Gerrit N. Woudt 1911-1983" ter gelegenheid van zijn honderdste geboortjaar (2011).

Ook wordt het leven en werk van hem beschreven in het boek "Kunst zonder rugwind, Zaanse schilderkunst 1600 – 1950" (blz. 146 ev.), in 1999 uitgegeven door Stichting Uitgeverij Noord-Holland.

Schenking van kunstwerken

doorkijk a/d Westzijde te Zaandam huis v Molenaar E.Terweij.
Gedrukt door den Etsen Willem Jansen

Onlangs mocht de stichting van de heer Jeroen Hart uit Krommenie een schenking van twee kunstwerken in ontvangst nemen. De schenking betreft een ets van Willem Jansen; het "doorkijkje van Terweij", eigenhandig door Willem afgedrukt, onderschreven en gesigneerd. Het laat weer eens zien welk een voortreffelijk etser hij was. Verder ook een losse en vlotte

potloodtekening met een poldergezicht van Chris Jansen uit 1942. Het gezin Willem Jansen was in dat jaar na vele omzwervingen teruggekeerd in Westzaan en heeft het dorp als woonplaats nadien ook niet meer verlaten. De stichting is erg geïnteresseerd waar dit poldergezicht precies is. Herkent u het? Laat het ons dan weten!
ron@willemjansenstichting.nl

Chris Jansen, Poldergezicht

Monet: Het Oosterkattégat

3 februari jl was het dan zo ver. De avondveiling bij Sotheby's in Londen ging om 19 uur van start. Veel Zaanse kunstliefhebbers zullen het op de voet en mogelijk ook online hebben gevolgd. Met lotnummer 16 de veiling van een werk van Claude Monet uit zijn Zaanse periode met een afbeelding van de molen Het Oosterkattégat. Na 48 seconden was het voorbij en bleef het werk bij een bieding van GBP 700.000 (ongeveer EUR 1 miljoen) uiteindelijk onverkocht. Helaas komt dit werk (voorlopig?) niet naar de Zaanstreek.

De Fransman Claude Monet (1840–1926) was een belangrijk impressionistisch kunstschilder. In 1871 bracht hij vier maanden door in Zaandam. In deze periode maakte hij 25 schilderijen. “Zaandam is wel bijzonder opmerkelijk en er is genoeg te schilderen voor een heel leven,” schreef hij aan een collega kunstschilder. “Huizen in alle kleuren, molens bij honderden en verrukkelijke boten”. In 1872 maakte hij het schilderij impression soleil levant. Aanvankelijk werd dit werk als geklieder bespot en als één van de

Impressionist & Modern Art Evening Sale
03 FEB 2016 | 7:00 PM GMT | LONDON
SALE ROOM NOTICE

5 BIDS
00:48 ELAPSED

16

CLAUDE MONET
Un Moulin à Zaandam
Estimate 900,000 - 1,200,000 GBP

LOT 16 OPEN FOR BIDDING.

LOT 16 BID - GBP 500,000 (FLOOR)
LOT 16 BID - GBP 550,000 (FLOOR)
LOT 16 BID - GBP 600,000 (FLOOR)
LOT 16 BID - GBP 650,000 (FLOOR)
LOT 16 BID - GBP 700,000 (FLOOR)

Het Oosterkattégat anno 1880.

Frans Mars: Het Oosterkattégat, geschilderd rond 1927 - Collectie Zaans Museum.

"geweigerden" afzonderlijk tentoongesteld. De belangstelling voor dit vernieuwende werk was echter groot en gaf ook aanleiding tot het begrip 'impressionisme' in de schilderkunst. Monet liet een groot oeuvre na.

Frans Mars

Frans Mars had een grote belangstelling voor het Zaanse landschap met z'n water en vooral molens. Als liefhebber van traditie en historie heeft hij zich ook verdiept in het werk van Monet. Dat blijkt wel uit het werk 'De molen het Oosterkattégat' dat in het Zaanse Museum hangt. Het is een romantische kopie van het werk van Monet. De molen 'Het Oosterkattégat', gebouwd in 1684, was eerst een houtzaagmolen en later een oliemolen en verfmolen. De molen werd gesloopt in 1898. Hij stond ten westen van de Zuiddijk en ten noorden van de Hanepadsluis.

Verzamelaar
stelt kunstwerken
beschikbaar

De activiteiten van de stichting worden door een groep geïnteresseerde liefhebbers belangeloos uitgevoerd. Voor vrijwel elke activiteit moeten echter ook onvermijdelijke kosten worden gemaakt, zo ook voor de tentoonstelling over Wim Krijt. Een Vriend van de stichting en verzamelaar van Zaanse schilderkunst heeft kenbaar gemaakt enkele kunstwerken van Willem Jansen uit eigen collectie ter beschikking te stellen welke bij inschrijving mogen worden verkocht. Dit als blijk van waardering voor de activiteiten van de stichting en ook ter dekking van de kosten van deze tentoonstelling.

Heeft u belangstelling voor een van deze werken?

Gedurende de Wim Krijt tentoonstelling zullen deze werken afzonderlijk worden tentoongesteld. Elk werk heeft een inschrijffijst waarop u uw gegevens en uw bieding kunt noteren. De hoogste bidder zal het werk verwerven en hiermee de activiteiten van de stichting financieel ondersteunen. Wanneer gewenst kan ook anoniem worden geboden. Galerierhouder Rob Staphorsius kan u hierbij behulpzaam zijn.

Peter Langenberg

EXPOSITIE

16 APRIL T/M 21 MEI 2016

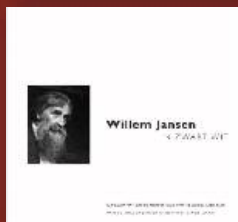
J.J. ALLANSTRAAT 287B, 1551 RG WESTZAAN
DINSDAG TM ZATERDAG 9.00 - 17.00

staphorsius
kunstgalerie en lijstenmakerij

Zaanse kunstenaars in de Beeldentuin te Zaanwijk. Van links naar rechts: Zdenek Budinsky, Simon Theewis, Han Koning, Guido Goedheer, Piet Hein Zijl, Gerrit Woudt, Peter Teeling, Gerrit de Jong, Paul Hulshof, Wim Koster, Leo Poelmeijer, Theo van den Akker en Jan de Boer.

DE WILLEM JANSEN STICHTING

Secretariaat en ledenadministratie:

Gré Groenveld– Keijning

J.J.Allanstraat 166, 1551 RP, Westzaan

Email: j.groenveld1@upcmail.nl

Tel.: 075 - 63 51 698

Het boek over “Leven en werk” van Willem en Chris Jansen en het boek “Willem Jansen in zwart wit”, kunt u verkrijgen door overmaking van € 15,- + € 3,- verzendkosten, per stuk, op bank-rekening nr. NL52RABO 03701 51 119, Willem Jansen Stichting, Westzaan.